

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.556/2018/3.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Márton Gizella előadó bíró
 . Rothermel Erika bíró

A felperes: Felperes
(**címe**)

A felperes képviselője: Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda
(Dr. Pigler Csaba ügyvéd,
cím)

Az alperes: Abaúj-Zemplén Megyei Kormány-hivatal Szerencsi Járási
Hivatala
(3900 Szerencs, Kossuth Lajos tér
8.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A felperesi beavatkozó: Felperesi beavatkozó
(**cím**)

Az alperesi beavatkozó: **Alperesi beavatkozó** mint a **Alperesi
beavatkozó jogutóda**
(**cím**)

Az alperesi beavatkozó képviselője: . Törös Ügyvédi Iroda
(Dr. Törös Judit ügyvéd,
cím)

A per tárgya: ingatlan-nyilvántartási ügyben
hozott határozat bírósági
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság
24.K.27.591/2014/32. számú végzéssel
kijavított 24.K.27.591/2014/28.
számú ítélete

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Törvényszék
1.Kf.27.001/2016/3. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- Miskolci Törvényszék 1.Kf.27.001/2016/3. számú ítéletét és a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.27.591/2014/28. számú ítéletét, valamint az alperes 2014. július 30. napján kelt 34.390/2014. számú határozatát hatályon kívül helyezi, az alperest új eljárásra kötelezi és elrendeli az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot visszaállítását;
- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 240.000 (kétszáznegyvenezer) forint elsőfokú, 100.000 (százezer) forint másodfokú és 150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi az alperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 80.000 (nyolcvanezer) forint elsőfokú, 60.000 (hatvenezer) forint másodfokú és 60.000 (hatvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 30.000 (harmincezer) forint kereseti, 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat szempontjából lényeges tényállás

- [1] A felperes alapszabályát és alapító okiratát az alapítók 1991. december 10-én fogadták el. Az alaptőke 405.300.000 forint volt, melyből 100.269.000 forint volt az apport értéke, amelyet az alperesi beavatkozó akkori jogelődje, a **T. Állami Gazdaság ... és T. Város Önkormányzata** szolgáltatott. Az alperesi beavatkozó jogelődje - az alapszabály 1. melléklete szerinti apportlista szerint - 79.269.000 forint értékben tulajdonjogot, illetve 99 évre szóló használati jogot bocsátott a felperes rendelkezésére. A felperes használati megszerzésének ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére nem került sor, mert a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium Ingatlan-nyilvántartási Osztálya 76.588/1989. számú utasítása szerint gazdasági társaság javára használati jog nem jegyezhető be, ezért a bejegyzési kérelem 1992. október 2-án elutasításra került.
- [2] A felperes az 1998. november 9-én tartott közgyűlésén elfogadta a 8/1998.(XI.9.) számú határozatát, amellyel a társaság alapító okiratát, alapszabályát módosította, és az egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződést a mellékletekkel együtt elfogadta. A 9/1998.(XI.9.) számú közgyűlési határozattal az apportlista

pontosításra és elfogadásra került. Ezen okiratok alapján a Szerencsi Körzeti Földhivatal az 1999. október 28-án kelt 34.364/1999. számú határozattal a felperesi társaságba apportált ingatlanok vonatkozásában a használat jogát a felperes javára 2097. november 9. napjáig fennállóan bejegyezte. A 2000. szeptember 29-én, illetve a 2001. január 30-án kelt határozatokkal a **T.-i hrsz.1., hrsz.2. és hrsz.3.** helyrajzi számú ingatlanokra haszonélvezeti jog került a felperes javára bejegyzésre. A felperesi beavatkozó a haszonélvezettel terhelt ingatlanok tulajdonosa.

- [3] A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Szerencsi Járási Hivatal Járási Földhivatala a 2014. július 30-án kelt 34.390/2014. számú határozatával a felperes javára bejegyzett használati jogokat és haszonélvezeti jogokat törölte a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel (a továbbiakban: Fftv.) összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 108.§ (1) bekezdése alapján azzal, hogy a határozatlan időre, nem közeli hozzátartozók között, szerződéssel alapított haszonélvezeti jog és használat joga 2014. május 1-jén a törvény erejénél fogva megszűnt.

A kereseti kérelem és az ellenkérelmek

- [4] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, mert álláspontja szerint az Fftv. 37.§ (1) bekezdése a haszonélvezeti jog, illetve a használat jogának alapítását nyilvánítja semmisnek, ez a rendelkezés visszaható hatállyal nem bír, mert a 2014. május 1-jén hatályba lépett rendelkezés alapján nem lett volna törölhető az évekkel ezelőtt bejegyzett jog. A Fétv. 108.§ (1) bekezdése csak a szerződéssel alapított használati jogra vonatkozik. Az alperes által törölt használati jogokat nem szerződéssel alapították, hanem apporttal. Az apport esetében nem szerződés keletkezteti a jogot az apport tárgyának követelésére, hanem az alapítói, illetve a közgyűlési határozat elfogadása. A Fétv. 108.§ (1) bekezdése nem alkalmazható az apport tárgyat képező használati jogra, így az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 94.§ (5) bekezdése alapján az alperes nem volt jogosult a törlés érdekében eljárni.
- [5] Állította, hogy egyes ingatlanok nem minősülnek teljes körűen mezőgazdasági művelési ágúnak, így arra nem vonatkozhatnak az alperes által alkalmazott rendelkezések, továbbá az alperes eljárása a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sérti és vonja el. Sérelmezte, hogy a kártalanításról nem rendelkeztek, és az alkalmazott jog ellentétben áll a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Francia Köztársaság Kormánya között a beruházások kölcsönös elősegítéséről és védelméről szóló megállapodással, a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Belga-Luxemburgi Gazdasági Unió között

a beruházások kölcsönös elősegítéséről és védelméről szóló megállapodásokkal, amelyeket az 59/1987.(XI.29.) MT rendelettel, valamint a 7/1989.(I.15.) MT rendelettel hirdettek ki, de továbbá ellentétes az Európai Unió jogával és az Alaptörvénnyel is.

- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a határozatában foglaltak fenntartása mellett.
- [7] A felperesi beavatkozó a keresetnek történő helyt adást indítványozta.
- [8] Az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy valamennyi ingatlan mezőgazdasági rendeltetésű ingatlan. A használat jogának alapításáról társasági szerződés rendelkezett, ezért arra alkalmazható a Fétv. 108.§ (1) bekezdése.

Az elsőfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság a 25/2015.(VII.21.) AB határozatában vizsgálta a Fétv. 108.§-ának rendelkezését. Az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy alaptörvény-ellenes helyzet áll fenn annak következtében, hogy a megszűnt haszonélvezeti, illetve használati jogokhoz kapcsolódóan a törvényalkotó nem alkotta meg a vagyoni hátrányok kiegyenlítését lehetővé tevő szabályokat, ezért e helyzet megszüntetésére hívta fel a törvényalkotót. Az Alkotmánybíróság a Fétv. 108.§-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasította. Az Alkotmánybíróság szerint a használati jogok megszüntetése önmagában nem ellentétes az Alaptörvény XIII. cikkével.
- [10] A bíróság szerint az alperes által alkalmazott jogszabály nem alaptörvény-ellenes, ezért azt alkalmazni kellett. A használat joga társasági szerződésen alapuló vagyonbevitellel jött létre, ezért arra vonatkozik a Fétv. 108.§ (1) bekezdése, az Fftv. 37.§ (1) bekezdése. Az 1/2002. Polgári jogegységi határozatra hivatkozással rámutatott, hogy a társasági szerződés vagy alapító okirat, illetve ezek módosítása alapján a gazdasági társaság részére nyújtott vagyoni hozzájárulás a tulajdonjog átruházását eredményező visszterhes ügylet, ezért a jogegységi határozat alapján a használat joga is társasági szerződésen alapul. Az Fftv. 4.§-a értelmében a Fétv. 108.§ (1) bekezdését alkalmazni kell azokra az ingatlanokra is, amelyekre van mezőgazdasági művelési ág nyilvántartva, attól függetlenül, hogy az nem a teljes földrészletre vonatkozik. Kifejtette továbbá, hogy a felperes által a keresetben hivatkozott egyezményekkel nem ellentétesek a Fétv. és az Fftv. rendelkezései. A felperes a kártalanítást a többi tulajdonossal szemben érvényesítheti, illetve az erre vonatkozó jogszabály megalkotása esetén az elszámolással nem érintett vagyoni

igényét előterjesztheti.

A jogerős ítélet

- [11] A felperes fellebbezést nyújtott be az elsőfokú ítélet ellen, amelyet a másodfokú bíróság nem tartott megalapozottnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta, csak a kereseti illeték összegét szállította le az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 43.§ (3) bekezdése szerinti mértékre. Helytállónak találta az elsőfokú bíróság megállapítását abban a tekintetben, hogy a használati jog szerződéssel jött létre, az apport a gazdasági társaság tulajdonába adott vagy a használat joga esetében a rendelkezésére bocsátott nem pénzbeni vagyoni hozzájárulás, melynek alapja a társaság által elfogadott társasági szerződés és alapszabály volt. A jogot szerző fél nyilatkozatát az apport elfogadása vonatkozásában a közgyűlési határozat tartalmazza. Három társaság döntött arról, hogy a perbeli ingatlanokat használati jog alapításával a felperes rendelkezésére bocsájtják. A használat jogát engedő félnek nyilatkoznia kellett az apport rendelkezésre bocsátásáról, a társaságnak pedig az apport elfogadásáról. A használat joga esetében szerződés alatt tehát a társasági szerződést és a közgyűlési határozatot kell érteni, ez a két aktus minősült szerződésnek. Ebből következően az apporttal bevitt használat jogára a szerződésre vonatkozó szabályokat alkalmazni kellett. A használati jog alapítására az alapításkor hatályban volt, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 158.§ (1) bekezdése és 165.§ (1) bekezdése vonatkozott. A használat joga esetében nem annak bejegyzése hozta létre a dologi jogot.
- [12] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a haszonélvezeti jog alapítására szerződéssel került sor. A haszonélvezeti joggal érintett ingatlanokat érintően Magyarországgal szemben indított kötelezettségszegési eljárásnak nincs relevanciája.
- [13] Az alkalmazandó jogszabályok kógens rendelkezéseket tartalmaznak, azok értelmezésénél az Alaptörvény 28. cikke megsértésre nem került.
- [14] A másodfokú bíróság az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése iránti felperesi indítványt nem tartotta megalapozottnak, mert a vitatott rendelkezést, a Fétv. 108.§-át érintően Alkotmánybíróság már folytatott eljárást, ezért az ismételt megkeresés nem volt indokolt. A Fétv. 108.§-ának felperesre való alkalmazhatósága pedig az eljáró bíróság hatáskörébe és nem az Alkotmánybíróságra tartozik.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelmek

- [15] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyet a felülvizsgálati tárgyaláson csak részben

tartott fenn. Rendkívüli jogorvoslati kérelmében kérte elsődlegesen a másodfokú és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó döntés hozatalát, másodlagosan a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását azzal, hogy a másodfokú bíróság forduljon az Alkotmánybírósághoz a Fétv. 108.§ (1) bekezdés alaptörvény-ellenességének és nemzetközi szerződésekbe történő ütközésének megállapítása iránt.

- [16] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Fétv. 108.§ (1) bekezdését, a Fftv. 37.§ (1) bekezdését, az Inyvtv. 94.§ (5) bekezdését, a régi Ptk. 158.§ (1) és (2) bekezdéseit, 205.§ (1) bekezdését, 213.§ (1) bekezdését, a korábban hatályban volt, a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény (a továbbiakban: régi Gt.) 28.§-ának, 43.§-ának, 285-286.§-ainak közelebbről nem jelölt bekezdéseit, továbbá a korábban hatályban volt, a bírósági cégnyilvántartásról és a cégek törvényességi felügyeletéről szóló 1989. évi 23. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: régi Ctv.) 2.§-ának és 14.§-ának közelebbről meg nem jelölt rendelkezéseit, a számvitelről szóló 1991. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 26.§ (3) bekezdését.
- [17] Állította, hogy a Fétv. 108.§ (1) bekezdése nem alkalmazható a felperest megillető használat jogára, az apport ugyanis nem szerződés, az apportálással kapcsolatban nem jön létre szerződés. Tévesen jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az apportálás során az apportot nyújtó részvényes és az apportot kapó társaság között szerződéses jogviszony áll fenn. A gazdasági társaság a cégbíróság bejegyző végzésével jön létre, a bejegyzés konstitutív hatállyal keletkezteti a társaságot, ezért a cégbíróságnak a cégnyilvántartásba történő bejegyző végzése alapján a törvény erejénél fogva jön létre az apport is. Az ingatlanokra a használat joga is a bejegyzéssel válik a társaság tőkéjének részévé, ezáltal jön létre. A cégbírósági bejegyzést megelőzően a használat joga nem a társaságé, az még nem is létezik, csak a bejegyzéssel jön létre. Így a használat jogát nem a tagok magánokirata, azaz a cégiratok keletkeztetik. Cégbírósági bejegyzés hiányában a jegyzett tőke részeként a használat joga nem lesz a társaságé, azaz nem jön létre. A bíróság nem vette figyelembe, hogy a perbeli esetben nem alkalmazhatóak a 25/2015.(VII.21.) AB határozatban foglalt megállapítások, mert a felperesi alapító okirat és alapszabály az alapító részvényesek között létrejött megállapodás és nem a felperesi társaság és a föld tulajdonosa, az alperesi beavatkozó között létrejött, a használat jogára vonatkozó szerződés, amely mentén a felek egymással el tudnának számolni. Mivel szerződés nincs, ilyen elszámolás nem lehetséges. Hangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság álláspontjával ellentétben az uniós jog relevanciával bír a jelen ügyben.
- [18] Kérte, hogy a Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 11.§ (5) bekezdése alapján öt hivatásos bíróból álló tanácsban járjon el.

- [19] A felperes a Kfv. 12. számú beadványában utalt arra, hogy a Fétv. 108.§ (1) bekezdése uniós jogba való ütközése kérdésében előzetes döntéshozatali eljárás van folyamatban, ezért maga is kérte az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését. Az előzetes döntéshozatali eljárásban C-52/16. és C-113/16. számú, egyesített ügyekben hozott ítélet alapján arra hivatkozott, hogy a Fétv. 108.§ (1) bekezdése és az Inytv. 94.§ (5) bekezdése ellentétes az az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 63. cikkével, ezért ezek a rendelkezések nem alkalmazhatók.
- [20] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.
- [21] A felperesi beavatkozó a felülvizsgálati kérelemre észrevételt nem tett, a felülvizsgálati tárgyaláson csatlakozott a felperesi nyilatkozatokhoz.
- [22] Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Utalt arra, hogy különbség van az alapítás és a létrejövetel között. A földhivatali eljárás szempontjából a szerződéses alapítás a lényeges, ez a mozzanat adja a bejegyzés alapjául szolgáló okiratokat. A cég bejegyzése csak előkérdése a földhivatali eljárásnak, de attól teljesen független eljárás. Az apport valóban nem szerződés, hanem egy dologi jogot keletkeztető jogcím, ami az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető. A jogcímet viszont egy szerződés tartalmazza, akkor is, ha annak egyes tartalmi elemeit egy, a hivatkozott szerződést módosító közgyűlési határozat hordozza magában. Az apportról az alapítók a létesítő okiratban rendelkeznek, azt nem a cégbírósági bejegyzés keletkezteti.
- [23] Az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítélet kapcsán arra hivatkozott, hogy az a jelen ügyben nem irányadó.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nagyjából alapos, kisebbrészt alaptalan.
- [25] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. A felülvizsgálat nem terjedt ki azokra a jogsértésekre, amelyekhez a felperes konkrét, jogszabályhelyre pontosan megjelölt jogsértést nem társított.
- [26] A Kúria nem tartotta indokoltnak a Pp. 11.§ (5) bekezdése alapján az öt hivatásos bíróból álló tanács eljárását az ügy különös bonyolultsága hiányában.
- [27] A Kúria elsőként azt vizsgálta, hogy az apporttal bevitt használati

jogokra a szerződésre vonatkozó szabályok alkalmazhatók-e. Az 1/2002. Polgári jogegységi határozat szerint a társasági szerződés vagy alapító okirat, illetve ezek módosítása alapján a gazdasági társaság részére nyújtott vagyoni hozzájárulás a tulajdonjog átruházását eredményező visszterhes ügylet. A társasági szerződés visszterhes szerződés, amelynek alapján a társaság tagjai (alapítója), részvényesei vagyoni hozzájárulást - pénzbetétet, illetve apportot - kötelesek a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 12.§-a alapján a társaság tulajdonába adni és ennek ellenében a társasággal szemben vagyoni és személyes jogokat szereznek. Mindebből következően a felperes megalapozatlanul érvelt azzal, hogy az apportra, így az apporttal bevitt használati jogokra a szerződésre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók. Ebben a kérdésben mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság helytállóan foglalt állást.

- [28] Abban a felek között nem volt vita, hogy a haszonélvezeti jog szerződéssel került alapításra.
- [29] A fentiek alapján a szerződéssel alapított haszonélvezeti jogra és a használat jogára a Fétv. 108.§ (1) bekezdése vonatkozott. A Kúria - az acte clair elvére figyelemmel - a már C-52/16. és C-113/16. számú egyesített ügyekben megindult előzetes döntéshozatali eljárásra és az ügyben feltett előzetes döntéshozatali kérdésekre tekintettel újabb előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését nem tartotta indokoltnak, de a megindult előzetes döntéshozatali eljárásra tekintettel a per tárgyalását felfüggesztette.
- [30] Az Európai Unió Bírósága 2018. március 6-án a C-52/16. és C-113/16. számú egyesített ügyekben meghozott ítélete szerint az EUMSZ 63. - a tőke szabad mozgása korlátozásának tilalmára vonatkozó - cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló tagállami szabályozás, amelynek értelmében a mezőgazdasági földterületen korábban létesített olyan haszonélvezeti jogok, amelyek jogosultjai e földterületek tulajdonosának nem közeli hozzátartozói, a törvény erejénél fogva megszűnnek, és azokat az ingatlan-nyilvántartásból törölni kell.
- [31] A Kúria a fenti ítélet alapján egyrészt azt állapította meg, hogy - jelen ügghöz hasonlóan - az egyesített két ügy mindegyikében tagállami állampolgár tagokkal rendelkező gazdasági társaság, illetve tagállami állampolgár javára bejegyzett haszonélvezeti jog törlése volt a jogvita alapja és egyúttal az előzetes döntéshozatali kérdés tárgya, azonban mivel az Európai Unió Bírósága által vizsgált tagállami szabályozás a haszonélvezeti jogra és a használat jogára egyaránt vonatkozik, a meghozott ítélet a használat jogára vonatkozó szabályozás értelmezésére is irányadó.
- [32] A Kúria a fenti ítélet alapján másrészt azt is megállapította, hogy a Fétv. 108.§ (1) bekezdése ellentétes az uniós joggal, ezért az uniós jog elsőbbségének elvéből következően az uniós joggal ellentétes tagállami szabályozást figyelmen kívül kell hagyni, azt a jelen ügyben nem lehet alkalmazni, ahogy arra a Kúria

Kfv.IV.37.757/2019/6., KGD.2012.116., KGD.2011.136. eseti döntésekben is rámutatott.

- [33] Mindebből következően a másodfokú és az elsőfokú ítélet, valamint az alperes határozata is jogsértő, mert az ügyben az uniós joggal ellentétes szabály, a Fétv. 108.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazására került sor. E rendelkezés alkalmazásának kizártsága okán az Inyvtv. 94.§ (5) bekezdésére alapítottnan a felperes javára bejegyzett használati jogok és haszonélvezeti jogok törlésére – megszűnésük hiányában – nincs lehetőség, ezért e jogok törlésére jogsértően került sor.
- [34] A Kúria ezért a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján a másodfokú és az elsőfokú ítéletet, a Pp. 339.§ (1) bekezdése értelmében az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, az alperest új eljárásra kötelezte. A felülvizsgálati ítélet folytán az alperesnek a törölt haszonélvezeti jogok és használati jogok tekintetében az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapotot (azaz a perben támadott elsőfokú földhivatali határozat előtti állapotot) kell helyreállítania, mivel a törlésre jogsértően került sor.

A döntés elvi tartalma

- [35] *Az EUMSZ 63. cikkével ellentétes a Fétv. 108.§ (1) bekezdése, amely a nem közeli hozzátartozók javára bejegyzett haszonélvezeti jog és használati jog megszűnését állapítja meg és erre tekintettel annak törlését rendelte el.*
- [36] *Az uniós joggal ellentétes tagállami szabály nem alkalmazható.*

Záró rész

- [37] A Kúria az alperest a Pp. 78.§ (1) bekezdése értelmében a felperes jogi képvisellel felmerült elsőfokú, másodfokú és a felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, az alperesi beavatkozót a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján a felperes részére a beavatkozással az elsőfokú, másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban okozott többletköltség viselésére kötelezte.
- [38] A felperesi beavatkozó személyesen járt el, felszámítható költsége nem merült fel, illetve ilyen költség iránti igényt nem terjesztett elő, ezért a költségviselésről rendelkezni nem kellett.
- [39] A Kúria a kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati illeték megfizetését a jogsértőnek bizonyult határozatot hozó alperesre terhelte, amely helyett, annak illetékmentességére tekintettel, a le nem rótt illetékeket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2018. szeptember 12.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k.

előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró